

REČKI ORGANETI

Z rečkoga turnja ura stara
friške uri tuče (...).

Z ruzinaveh pergul i po poneštrah,
kako i na onih gala feštah,
banderaju na špagu štraci, kanotjere,
ordenji muški, ženski – se vrsti bandjere.

Zrak diši po friganeh ribah,
s tarulja dime kusi palente.
Fritulin vabi: „Si beve per niente,
che osteria, ma che brava gente!“

Po oštarijah sopu organeti (...).

O, tempi pasati
za čakule i vino,
ni već oštarij
i ne sope organino.
Na špagu ni bander,
a ni ni starih kuć,
rečki Stari grad
šal je zbogon – fuć.

(...)

Rečki Stari grad: oštarije, poseban svit kurab, mesto za ljubav, kar, barufi i napijanja, za kanat z grla i z organini. Tu se zahajalo va đaćko vrime, va mladićsko i kasneje. Kad su stare kući zrušene i stanari preseljeni, niki za ničeren ni više žalel.

Ljubo Pavešić

